

Svijet volontera

Svijet volontera

S

adržaj

Uvod.....	6
Kako je organizovan rad Lokalnog volonterskog servisa	8
Dosadašnja iskustva.....	10
Priče volontera i organizatora volonterskih usluga.....	12

Uvod

Lokalni volonterski servis (LVS) je osnovan septembra 2005. godine. Ovaj servis je rezultat višegodišnjeg iskustva OKC-a Banja Luka u radu sa volonterima kao i napora da volonterizam kao društvena vrijednost u poslijeratnom vremenu ponovo zaživi, bude prepoznat i priznat na ovim prostorima.

Osnivanjem ovog servisa želja nam je bila da pokažemo da pored predrasuda i nevjerice vezanih za mogućnost razvoja volonterizma u našem društvu postoje oni koji su, uprkos svim problemima i poteškoćama sa kojima se susreću danas, spremni da dio svog vremena posvete i pomognu drugim osobama. Kroz razvoj volonterizma i Lokalnog volonterskog servisa bila nam je namjera da uključivanjem zainteresovanih građana u volonterske angažmane u različitim institucijama koje se bave socijalnom zaštitom te organizacijama koje se bore za prava osoba sa posebnim potrebama, senzibiliziramo građane za određene probleme zajednice, uključimo ih u njihovo rješavanje i na taj način doprinesemo izgradnji ljepšeg mjesta za sve nas.

Lokalni volonterski servis predstavlja strukturu koja na efikasan način nastoji da poveže osobu zainteresovanu za volontiranje sa organizacijama i institucijama u kojim je pomoć volontera dobro došla. On je u skladu sa potrebama i interesovanjima obiju strana, i volontera i organizacije u kojoj se volontira.

Bitno je naglasiti da volonterizam koji razvija Lokalni volonterski servis predstavlja nadopunu osnovnim aktivnostima i uslugama koje se nude isključivo u organizacijama i ustanovama koje se bave različitim oblicima zdravstvene i socijalne zaštite ili koje kroz svoje aktivnosti doprinose kulturnom, ekološkom ili bilo kom drugom unapređenju zajednice.

U svom radu sa volonterima i organizatorima volonterskih usluga, vodili smo računa da volonteri ne budu zamjena za profesionalno osoblje već dodatna pomoć i podrška u njihovom radu.

Kako je organizovan rad Lokalnog volonterskog servisa

U Lokalni volonterski servis može da se obrati svaka osoba starija od 15 godina koja je zainteresovana da volontira. Takođe, tu se mogu obratiti sve organizacije i ustanove koje su prvenstveno neprofitnog karaktera i koje za svoju osnovnu djelatnost imaju društveno koristan rad- pružanje različitih oblika zdravstvene i socijalne zaštite, te različite aktivnosti koje imaju za cilj unapređenja zajednice i društva u cjelini (organizacije koje se bore za prava različitih marginalizovanih grupa, udruženja koja se bave organizovanjem kulturnih događaja, zaštitom životne sredine i sl.).

Potencijalni volonter koji nam se javi, a i organizacija kojoj su potrebni volonteri popunjavaju odgovarajuće upitnike koji imaju za cilj prikupljanje informacija neophodnih za organizovanje volonterskog angažmana. Popunjavanjem upitnika od strane volontera dobijamo osnovne podatke o toj osobi, o njenim interesovanjima vezanim za određene oblasti u kojima je moguće volontiranje, vještinama, znanjima i dosadašnjim volonterskim

iskustvima, te organizacijama i institucijama u kojima bi željela da volontira.

Organizacije koje trebaju volontere, popunjavanjem upitnika namjenjenih njima, daju informacije vezane za karakteristike volontera (uzrast, pol, nivo obrazovanja, vještine i znanja koje traženi volonter treba da ima), karakteristike volonterskog angažmana (vremensko trajanje volontiranja,

aktivnosti koje treba da obavlja volonter, broj potrebnih volontera) te detalji vezano za neophodnu edukaciju volontera.

Svi ovi dobijeni podaci se unose u bazu podataka čijom jednostavnom pretragom se obezbjeđuje početna selekcija potencijalnih volontera za dati volonterski angažman.

Nakon inicijalne selekcije volontera, u saradnji sa organizacijom koja angažuje volontere, odabrane osobe se detaljno upoznaju sa konkretnim volonterskim angažmanom, aktivnostima koje treba da obavljaju, terminom volontiranja, dužinom volonterskog angažmana, pravima i obavezama. Takođe, volonteri se upoznaju sa organizacijom ili ustanovom u kojoj volontiraju te korisničkom grupom kojoj treba da pruže svoje usluge.

Kako bi se obezbjedila neophodna podrška i pomoć angažovanim volonterima, organizacije u kojima volontiraju im po potrebi, obezbjeđuju superviziju od strane stručnog osoblja.

Po završetku volonterskog angažmana, svaki volonter, angažovan preko Lokalnog volonterskog servisa dobija volontersku knjižicu u koju mu se upisuju volonterski staž od strane supervizora iz organizacije u kojoj je obavljeno volontiranje, a koji se u isto vrijeme unosi u dosije volontera naše baze podataka.

Dosadašnja iskustva

Prvi angažman volontera u Lokalnom volonterskom servisu započeo je sa akcijom „Jedan slatkiš-jedno dijete“. U akciju koju smo tada organizovali po šesti put uključilo se 198 volontera. Moramo istaći da su tada a i u narednom periodu najspremniji za volontiranje bili srednoškolci i studenti. Veliki broj njih je preko svojih savjeta učenika i studentskih organizacija saznalo za ovu akciju i javilo nam se sa željom da učestvuju u svemu onom što se radilo u okviru nje. Volonteri su u ovoj akciji dijelili letke i informisali građane o akciji, dežurali na štandu i prikupljali slatkiše, pakovali ih i učestvovali u priredbam na kojoj su dijeljeni paketići.

O d tada pa do danas preko našeg servisa angažovano je preko 320 volontera na različitim aktivnostima koje su provodile različite organizacije.

Centar za zaštitu životne sredine-organizacija koja se bavi podizanjem svijesti građana i unapređenjem i zaštitom životne sredine, je angažovao preko 50 volontera koji su učestvovali u različitim kampanjama koje je Centar za zaštitu životne sredine provodio tokom 2006. i 2007. godine. „Obnovljivi izvori energije“, „Otpad nije smeće“, „Dan planete Zemlje“, „Dan bez automobila“ su samo neke u nizu kampanja u kojima su učestvovali volonteri, dijeleći ajere i informišući građane.

Devet naših volontera je tokom 2006. i 2007. godine vodilo u kino, učilo, organizovalo sportske i druge aktivnosti korisnicima Centra „Zaštiti me“- osobama sa posebnim potrebama. Učestvovali su u ekološkoj akciji Udruženja „Geto“. U saradnji sa članovima Odreda pomagali u

osmišljavanju igara bez granica na susretima Pčelica i Poletaraca.

Bili su i u Udruženju za mentalno nedovoljno razvijane lica- doveli i odvodili djecu sa posebnim potrebama u dnevni centar ovog Udruženja. Pomagali u realizaciji aktivnosti Međunarodnog lmskog festivala kratkog lma „Kratko“. Pomagali u uređenju Sigurne kuće za žene i djecu žrtve nasilja. Učestvovali u realizaciji aktivnosti Ex Yu Roks festivala, pripremajući teren za održavanje koncerata te pomažući u kuhinji. Pomagali u promotinoj kapmanji „Pokažite nam da nismo same“, Saveza žena oboljelih od raka dojke, te pripremali i dijelili obroke socijalno ugroženim osobama u okviru aktivnosti Udruženja „Mozaik prijateljstva“.

...

U narednom tekstu želimo da prikazemo šta o svemu tome misle organizacije koje su angažovale volontere, a i sami volonteri.

U isto vrijeme se zahvaljujemo svima koji su, prijavivši se u naš servis, pomogli organizacijama u njihovom radu te pružili pomoć i podršku različitim institucijama i njihovim korisnicima.

Zahvaljujemo se takođe svima koji su svojim tekstovima doprinijeli stvaranju ove brošure.

Prile volontera i organizatora volonterskih usluga

Centar „Zaštiti me“ već nekoliko godina udomljuje volontere. Dolaze nam srednjoškolci svakog vikenda osmišljavajući različite aktivnosti korisnicima našeg centra. Crtaju im, prave čestitke, druže se sa njima. Tu su i studenti koji im drže instrukcije iz nastave, vode ih u kino i pozorište. I tako već četiri godine...

Hrabri i požrtvovani. Oprezni, vrijedni, strpljivi. Ukratko je to opis mladih ljudi koji svoje vrijeme žele posvetiti nečemu drugačijem od uobičajenog. Potpuna

motivacija zasnovana na vrijednostima dobrote, razumjevanja, poštovanja sebe i drugih, dobrim namjerama i željama i za sebe i za druge.

Volontiranje u ustanovama ovog tipa ima višestruke koristi. S jedne strane korisnicima donosi promjenu, raznovrsnost, dinamiku i radost boravka u školi. S druge strane volonteri stiču konkretna znanja i umjeća, više samoprovjeru svojih sposobnosti potrebnih za budućnost.

Upoznati nekoga naizgled drugačijeg i prihvatiti ga krajnji je i jedini cilj svakog zdravog društva u kojem se i oni sa posebnim potrebama osjećaju dobro.

Osjećaji vrijednosti, poštovanja, ravnopravnosti koje ovoj djeci donose volonteri, nezamjenjiv je.

Dušica Vojinović
Centar „Zaštiti me“

Ja sam Martina Trivić, imam 24 godine, student sam Filozofskog fakulteta, smjer Pedagogija, IV godina.

Kako je počelo moje volontiranje?

Krajem 2005. godine, došla sam u kontakt sa OKC-om. U decembru te godine, dobila sam letak za humanitarno-volontersku akciju “Jedan slatkiš-jedno dijete” i rado sam se odazvala pozivu, ni ne znajući u kakvo će me divno iskustvo odvesti. Za tu akciju sam volontirala 5 dana i bilo mi je super, jer sam se osjećala jako korisno. Upoznala sam ljude iz OKC-a i odlučila se učlaniti u njihov Lokalni volonterski servis, i ni jednog trenutka nisam požalila.

Kada sam popunjavala upitnik, bilo je pitanje gdje bih voljela volontirati, prve na spisku sam stavila djecu, životinje, pa starije ljude. Za mjesec dana su me pozvali i pitali da li bih volontirala u centru “Zaštiti me”. U pitanju je internat za mentalno nedovoljno razvijenu djecu. Pristala sam!!!!

Da budem iskrena, nisam ni slutila u šta se upuštam. Pošto sam po prirodi presenzibilna, pitala sam se šta će mi ovo iskustvo donijeti ali na sugestiju mame da bi mi ovo moglo pomoći da očvrstim, prihvatila sam poziv. Imali smo par sastanaka u OKC-u, sa osobljem OKC-a i supervizorom- psihologom iz centra, koji su nastojali da nas upute i pripreme

za ono što nas čeka, šta je naša svrha, zadatak i dužnost, kao volontera.

Prije dvije godine, došla sam u centar i tu sam i danas. Imala sam ogromnu tremu uoči prvog susreta, jer nisam znala ko i šta me čeka. Ali sam nakon kratkog vremena znala da želim, hoću i moram da radim sa njima. Na početku mi ih je bilo malo žao, ali sam vrlo brzo to prevazišla, jer sam vidjela da znaju i mogu napredovati. Bilo je naporno na početku, i danas je teško, ali čovjek se navikne, jer nemaju ni djeca uvijek good day, kao ni ja, ali to nam sve ide u “rok službe”. Moj zadatak je bio i ostao, da radim sa djecom iz osnovne škole, tj. stručno- organizacija i edukativni rad sa učenicima osnovne škole. Djeca i ja volimo da kažemo da sam im ja mala učiteljica, koja s njima radi zadaće, vježba, crta i boji, piše čestitke, pisma, i mnoge druge stvari, i proživljava sve faze kroz koje su prošli i još prolaze.

Još o veoma bitnim faktorima centra, a to su vaspitači, bez kojih ni djeca, a ni ja ne bi mogli. Sa vaspitačima sam razvila kvalitetan odnos, poštujem moj rad, kao i ja njihov.

E, sad o najbitnijim akterima priče...o mojim pilićima, kako ih od milja zovem. Na početku sam ih imala devet: dvije curice i sedam dječaka, u dobi od 9 do 14 godina. Nakon nekog vremena jedan nas je dječak napustio, otišao je kući, ali sam dobila još jednu curicu, pa nam je broj isti. Vremenom sam ih počela voditi u grad, na kolače, u igraonicu, na dječije predstave, u šetnju, radi njihove socijalizacije i upoznavanja sa gradom, životinjama i svim ostalim stvarima. Istinski sam zadovoljna, koliko su dobri, poslušni, pažljivi, privrženi, predragi, i koliko su sretni kada idemo negdje. Za svaki rođendan dobijaju poklone. Za praznike im volim poklanjati, jer hoću da imaju pravo djetinstvo, kao i sva

druga djeca. Barem se trudim da im to omogućim, nadam se da mi to i uspijeva.

Da skratim priču., u početku su me svi pitali kako mogu to raditi, mislim i danas me pitaju. Jer, stvarno ima tužnih sudbina i teških priča. Ali, ja odavno bez njih ne mogu...Uvukli su mi se pod kožu, kao i ja njima. Pitaju me šta ću im biti kad završim fakultet, a ja kažem kao i do sad mala učiteljica, jer bih voljela da ostanem da radim u Centru. Ta ideja mi je davno pala na pamet, a kad sam vidjela da i vaspitači to žele, mojoj sreći nije bilo kraja. Shvatila sam da je s njima divno raditi, da napreduju, da oni mene liječe, kao i ja njih: izvlače negativnu energiju, a daju pozitivnu. Jer, koliko pomažem ja njima, toliko pomažu i oni meni.

A sve ne bi bilo moguće da nisam počela volontirati. Osjećam se toliko ispunjeno, potrebno, zadovoljno, jer pomažem malim anđelima. Iskreno, nije svako za ovo volontiranje, ali čovjek mora probati, da bi znao šta želi raditi. Uvijek sam znala da ću raditi sa djecom, ali o ovome nisam ni sanjala. Moje volontersko iskustvo je najpozitivnije, iako kroz neke situacije idem sama, bez nekog prethodnog iskustva, pomoći, podrške, ali zato je moj put još jači, jer ga sama kroyim sa svojom djecom.

Zato, pozivam sve mlade ljude koji vole djecu, koji imaju strpljenja, živaca i nadasve ljubavi za ta mala stvorenja, koji se pretvaraju u divne ljude, da počnu volontirati, jer život vam se promjeni za 360 stepeni i vi ste tada najsretniji...

Sretno svim budućim volonterima....

Nadam se, da će vam moje iskustvo pomoći i nagnati i vas na taj plemenit čin...

Martina Trivić
volonter u Centru “Zaštiti me” od 2006. godine

UG „Akcija protiv SIDE“ je organizacija koja se bavi prevencijom HIV/AIDS-a i polno prenosivih bolesti kod mladih, te pruža psihosocijalnu pomoć osobama koje žive sa HIV-om, hepatitisom B, hepatitisom C. Takođe radimo i sa osjetljivim i pod povećanim rizikom populacijama (seksualne radnice, muškarci koji imaju seksualne odnose sa muškarcima, zatvorenici i dr).

U toku 2007. godine nekoliko puta smo sarađivali sa OKC-om koristeći usluge LVS-a. LVS nudi mladima mogućnost da kroz volonterski angažman steknu iskustva u raznim oblastima nevladinog sektora, te daju svoj doprinos razvoju NVO sektora, a samim tim i civilnog društva.

Odlučili smo da u okviru naših programa i aktivnosti pružimo mogućnost volonterima OKC LVS-a da upoznaju naš rad i da steknu konkretna iskustva u radu na prevenciji HIV/AIDS-a i PPI.

Jer moto naše organizacije je stara kineska poslovice:

*Reci mi...ja ću zaboraviti
Pokaži mi... ja ću zapamtiti
Uključi me...ja ću razumjeti*

Prvi volonterski angažman početkom godine imala je Biljana, apsolvantica socijalnog rada kroz LVS. Ona je u mjesec dana upoznala osnove rada u našoj organizaciji, potpomogla organizaciju „Memorijala svijeća“ te uputila se u obavljanje administrativnih poslova u organizaciji. Nakon tog perioda Biljana je zaposlena kod nas na funkciji trening koordinatora.

Takođe smo uz podršku LVS-a predstavili naš rad, organizovali antidiskriminativne kampanje, vršili

informisanje i obuku mladih po pitanju HIV-a i PPI, neki su se okušali u organizovanju kondom partija....zatim posjetili nekoliko festivala, sajmovava vezanih za HIV prevenciju. U toku godinu dana kod nas je volontiralo oko 15-ak mladih ljudi. S dosta njih i danas smo u kontaktu i povremeno dolaze u organizaciju da se informisu o našim aktivnostima i dešavanjima koje organizujemo ili potpomažemo.

Zahvaljujući LVS-u, AAA je uspješno obavila znatan broj svojih aktivnosti u toku 2007. godine.

Bojana Delibašić
UG Akcija protiv SIDE

Samo volontiranje je OK. Nije ništa pretjerano naporno. Možeš da se zabavljaš dok „radiš“. Nije zahtjevno fizički ni psihički. Uopšte ga nisam doživjela kao neki rad. Družiš se

sa puno ljudi, upoznaš ljude iz raznih krajeva, najedeš se graha.

Uglavnom, doživljaj sa puno anegdota. Imaš priliku da iskusiš kako je provesti par dana u prirodi, bez nekih stvari na koje si navikao kod kuće (kao udoban krevet npr.), što je jedno posebno iskustvo. Svakako nešto što će testirati tvoju ličnost i tvoje granice.

Takođe odmoriš se, jer si daleko od grada, nema galame, vrijeme je super, nema roditelja da te guše, nema TV-a.

U većini slučajeva volontiranje ispadne ono što sam očekivala, a nekada i više od toga. Definitivno iskustvo kojeg ću se uvijek sjećati i uvijek rado prihvatiti.

Dragana Drljača
volontirala na Ex Yu Rocks festivalu

Jedna od stalnih aktivnosti našeg Saveza je podizanje svijesti građana o značaju otkrivanja raka dojke u

ranoj fazi. U tu svrhu svake godine obilježavamo 24. oktobar kao Dan borbe protiv raka dojke našom humanitarnom akcijom “Pokažite nam da nismo same”. Značajnu podršku imali smo od volontera Lokalnog volonterskog servisa OKCa. U našoj akciji u 2006. godini učestvovalo je 16 volontera. Dva dana uoči naše akcije dostavili su roza mašnice glavnim sestrama svih odjeljenja Kliničkog centra Banjaluka kako bi medicinsko osoblje 24. oktobra na svojim bijelim odorama nosili roza mašnice i tako nam dali podršku. Roza mašnica je inače međunarodni znak borbe protiv raka dojke i nose je sve osobe koje su uključenu u borbu bez obzira da li su direktno pogođene ovom bolešću ili ne. Takođe, u toku samog održavanja naše akcije na Trgu Krajine u Banjaluci volonteri su se obraćali prolaznicima i davali informacije o akciji te dijelili naše brošure sa edukativnim sadržajem.

Isti oblik podrške imali smo i prošle godine kada je u našoj akciji na Trgu Krajine učestvovalo 12 volontera. Moramo istaći da su volonteri vrlo ozbiljno pristupili zadatim aktivnostima i odradili ih profesionalno. Nama je posebno zadovoljstvo kada se mlade osobe uključe u naše aktivnosti i na taj način podržavaju naše napore u podizanju svijesti građana našeg grada.

Vjerujemo u nastavak saradnje i čestitamo djevojkama i mladićima koji žele da nesebično daju svoj doprinos u rješavanju bar nekih problema današnjeg društva.

Jasmina Kelečević
Savez žena oboljelih od raka dojke „Iskra“

Na međunarodnom festivalu kratkog filma Kratko 2007. godine volontiralo je tridesetak volontera. Zainteresovani su nam se obratili putem konkursa ili smo ih pronašli u bazi volontera Omladinskog komunikativnog centra. Radilo se o mladima između šesnaest i dvadeset četiri godine. Poslovi koje su obavljali su bili: razvodnici i spremači u salama, redari za vrijeme održavanja svih festivalskih projekcija, prodavači karata, ured za goste, asistirali su na tehničkom dijelu festivala, prevod filмова i priprema kataloga, administrativni poslovi... Svaka grupa je imala svog koordinatora. Volonteri su pokazali visok stepen odgovornosti i pozitivan stav za obavljanje svojih zadataka. S

obzirom da zbog godina nisu imali priliku za sticanje većeg iskustva, dobra volja i spremnost za učenjem, te potpuna predanost i posvećenost su bili od velike važnosti pri obavljanju poslova na kojima su bili angažovani.

Pozitivna stvar je i međusobna komunikacija i kolegijalnost koje smo primjetili već na početku, a koji su bili i presudni pri izboru volontera. Nažalost, zbog grupisanja u male klanove i animozitet prema postavljenim zadacima, olako shvatanje obaveza i ležeran stav prema koordinatorima neki od volontera, koji su po stepenu iskustva možda bili i poželjniji za neke poslove, nisu bili izabrani za rad na festivalu. Stroža ocjena bi se odnosila na nizak stepen iskustva, nesigurnost

pred obavljanjem odgovornijih zadataka kod nekih mladih volontera. Sveukupan utisak je da su volonteri na Kratko 2008. godine obavljanjem na prvi pogled sitnih, ali nikako ne manje važnih poslova, brigom za goste i ažurnosti u animiranju istih, te pravilnim pozitivne mladalačke vreve uistinu doprinijeli organizaciji i živosti samog događaja. Praksa na festivalu volonterima je otvorila mogućnost za volonitiranje na ostalim većim, međunarodnim festivalima kao i priliku da se ozbiljnije zainteresuju za filmsku umjetnost i filmska zanimanja.

Generalno, drago nam je da smo okupili malu, ali odabranu ekipu koja je ostala kompaktna nakon završetka festivala i spremna za nove obaveze na slijedećem

izdanju festivala Kratko11 2008. gdje će pored novoprijavljenih zbog stečenog iskustva i ispraksanosti imati prednost pri izboru volontera.

Darija Buzaković
Međunarodni festival kratkog filma „Kratko11“

Ja već dugo godina volontiram, čini mi se još od osnovne škole. To mi pričinjava veliko zadovoljstvo, zato što sam u proteklim godinama kroz volontiranje dobila mnogo. Učestvovala sam u puno raznih projekata i akcija, ali volontiranje na Festivalu kratkog filma „Kratko11“ mi je ostalo najupečatljivije.

Najupečatljivije zašto? Zato što sam vidjela, i samim tim naučila, cijelu organizaciju jednog filmskog festivala. Učestvovala sam u pripremama za uređivanje enterijera kina i svojom kreativnosti doprinjela njegovom boljem izgledu, dočeku gostiju, svakodnevno se družila s poznatim imadžijama, sa njima bila na raingu na Vrbasu, bila učesnik svih dešavanja tokom cijelog festivala do samog njegovog kraja. Imala sam prilike upoznati jako puno poznatih Evropskih reditelja, ali i onih mladih i perspektivnih iz našeg grada. Svakodnevno smo se družili, i da naglasim, jako dobro zabavljali. Gledala sam puno dobrih filmova, što ne vjerujem da bih imala prilike da se nije desio ovaj festival i moje volontiranje na njemu. Mislim da sam zaboravila da kažem najbitniju stvar koju sam dobila iz volontiranja, a to je što sam stekla nove prijatelje, takođe volontere. Sa njima sam i danas u kontaktu i evo i ove godine ćemo svi zajedno učestvovati u organizaciji festivala, ali sada možda već

će nam biti to honorarni posao koji smo dobili zahvaljujući volontiranju.

Neću apelovati na mlade da volontiraju, znam da to i ne zvuči baš najbolje, samo ću ih zamoliti da razmisle. Neka im moje dobro iskustvo, i iskustvo još mnoštva volontera bude primjer. Sjedeći u kući ja nikada ne bih upoznala sve ove zanimljive ljude, stekla toliko poznanika i prijatelja, iskustva, bila na mnogim zabavama, osjećala se vrijednom i potrebnom u svoj toj organizaciji. Ne bih to sigurno da nisam volontirala!

Biljana Damjanić
volonter na Kratkofilu

Udruženje oboljelih od hroničnog hepatitisa C osnovano je krajem 2004. godine kao udruženje građana sa ciljem okupljanja osoba oboljelih od ove bolesti, ostvarivanja prava na liječenje na teret Fonda zdravstvenog osiguranja, poboljšanja kvaliteta života oboljelih, upoznavanje šire javnosti na probleme vezane za hepatitis C, prevenciju i sprečavanje širenja infekcije virusom hepatitisa C itd. Članovi ovog udruženja su isključivo osobe oboljele od hepatitisa C.

S obzirom da se radi o veoma teškom i po život opasnom oboljenju, te da među članovima Udruženja ima dosta starijih osoba, ratnih vojnih invalida i osoba koje pored hepatitisa imaju i drugih težih oboljenja kao što su: karcinomi, hemo1lija, šećerna bolest, oboljenja bubrega i drugih oboljenja, jasno je da veoma mali broj članova može biti aktivan u radu Udruženja. Zbog toga smo u obavljanju svojih aktivnosti bili primorani da koristimo usluge drugih institucija i organizacija što je iziskivalo dodatne troškove u radu našeg udruženja koje ionako ima

skromne prihode koji potoču isključivo od članarine i donacija.

Otvaranje Lokalnog volonterskog servisa OKC-a i korištenje njegovih usluga uveliko je pomoglo radu našeg udruženja i svakako proširilo mogućnosti djelovanja Udruženja.

S obzirom da su volonteri LVS-a, OKC-a mlade osobe (srednjoškolci i studenti) koje su pune entuzijazma i vedrine, te da su kvalitetno i bez pogovora izvršavali sve zadatke koji su im bili povjereni, taj mladalački sjaj i entuzijizam se svakako odrazio i na članove našeg udruženja, dao im novi podsticaj za dalji rad i proširenje aktivnosti. Sam rad i kreativnost volontera na terenu, pogotovo u radu sa širim narodnim masama, dao je sasvim novi i vedriji izgled Udruženju i podstakao niz novih ideja. Suvišno je napominjati da je dosta aktivnosti našeg udruženja bez korištenja usluga LVS-a OKC-a bilo uopšte nemoguće i realizovati. Zbog toga, postojanje jednog ovakvog volonterskog servisa je svakako društveno opravdano i korisno, pogotovo za organizacije i udruženja kao što je naše.

Zdenko Simonović
Udruženje oboljelih od hepatitisa C

Lokalni volonterski servis, uoči pokretanja aktivnosti okupljanja i angažovanja volontera za dobrovoljni rad u zajednici, je obavjestio Centar za životnu sredinu o mogućnostima koje pruža.

Centar za životnu sredinu, kao Udruženje koje radi veliki broj akcija i kampanja u toku godine, upravo je imalo potrebu za angažovanjem većeg broja volontera za te aktivnosti. S tim u vezi, LVS je prepoznat od strane Centra za životnu sredinu kao veoma važan servis koji omogućuje da Udruženja angažuju mlade ljude za povremene aktivnosti na volonterskoj bazi, čime oni stiču potrebna iskustva za rad u zajednicama, a sa druge strane Udruženje dobija neophodnu pomoć za što kvalitetniju realizaciju svojih aktivnosti.

Najvećim dijelom volonteri su pomagali u aktivnostima oko pripreme akcija i kampanja, uređenja štandova i dijeljenja informativnih letaka građanima.

LVS je u svakom slučaju doprinio razvoju našeg Udruženja i smatramo da kao takav treba da bude prepoznat i priznat u našoj zajednici.

Viktor Bjelić
Centar za životnu sredinu

U drugom srednje samoinicijativno sam se prijavila da volontiram. Moja vizija volontiranja bila je samo pomoć drugima, u tom trenutku nisam bila svjesna da ću kroz volontiranje doživjeti pregršt nezaboravnih trenutaka, steći prijatelje, promijeniti pogled na ljude oko sebe, i još mnogo toga. Već nakon prve akcije shvatila sam da uporedo uljepšavam nekom život i odlično se provodim, a to

je bila nova dimenzija mog života. Da li vas nerviraju ljudi koji dijele flajere po gradu? Mene jesu, dok se jednog dana nisam našla u njihovoj ulozi. Centru za životnu sredinu bila je potrebna pomoć oko realizacije jedne od akcija. Taj dan upoznawali smo građane o obnovljivim izvorima energije, načinima za održivu energetsku budućnost, kako smanjiti zagađenost pomoću flajera na kojima je sve ovo bilo objedinjeno. Ovaj dan pamtiću po mnogim duhovitim komentarima naših sugrađana, sjajom druženju sa ostalim volonterima, nizu komičnih situacija i bolu u nogama. Sve u svemu bio je ovo jedan divan proljetni dan. Ukoliko imate nedoumica da li da postanete volonter, moja poruka vama je da se svakako prepustite putovanju zvanom volontiranje. Doživjećete nova iskustva, upoznaćete ljude sa raznim interesovanjima, steći ćete neku novu vještinu i što je najvažnije suočićete se sa činjenicom da postoje oni kojima vaših nekoliko sati slobodnog vremena mnogo znači.

Jelena Đurić
volontirala u kampanjama Centra za životnu sredinu

Kao volonter Lokalnog volonterskog servisa Omladinskog Komunikativnog Centra, bila sam pozvana da volontiram za Gradsko pozorište „Jazavac“. Pri našem prvom susretu, mladi glumci ovog pozorišta objasnili su nam da je GP „Jazavac“ novoformirana grupa mladih umjetnika koji se žele baviti alternativnom kulturnom scenom. Takođe su nam pojasnili ideje i ciljeve kampanje, simpatičnog i simboličnog naziva „Nama fali daska“.

Naša prva aktivnost bila je da prije predstave „Oblik stvari“ izađemo na ulice Banja Luke i od ljudi dobre volje uzmemo potpise za peticiju, kako bi „Jazavac“ dobio svoju scenu. Naravno, glavni zadatak, pored prikupljanja potpisa, bio je da građane upoznamo sa novim pozorištem i problemima koji su im se našli na putu. Hodajući tako ulicama, sa papirom i olovkom u ruci, poznanici su me pitali zašto to radim. Odgovarala sam im u šali: „Zato što je dobro plaćeno“ i taj odgovor su svi odobravali. Da, ali koja valuta je bila u pitanju?

Svi mi vječno pričamo o tome šta treba da promijenimo da stvari krenu na bolje. Najmanje šta sam ja mogla da uradim po tom pitanju je da podržim nečiju ambiciju. I evo, sada znam da nisam pogriješila. Kako kampanja pozitivno

napreduje, i u nju se uključuje sve više i više ljudi, Banja Luka je postala svjesna da mnogo toga može da se promjeni. Mene je taj uspjeh motivisao da se borim za neke svoje ambicije, a nadam se i druge ljude koji imaju ideju. Drago mi je da sam bila u ovoj grupi volontera koja je među prvim podržala „Jazavca“.

Ana Despotović
volontirala u Gradskom pozorištu „Jazavac“

Lijepi dani početkom jula... Grupa volontera OKCa, našla se na strmovitoj Manjači kako bi volontirali za „Udas“- organizaciju čiji su korisnici osobe sa tjelesnim onesposobljenjem. Naime naš posao je bio da pomažemo ljudima koji su „vezani“ za invalidska kolica.

Na prvi pogled, kada smo stigli, mislili smo da ćemo imati pune ruke posla. Međutim kada smo vidjeli energičnost i borbu tih ljudi, pomislili smo da smo na krivom mjestu, jer malo je bilo onih kojima je bila potrebna neka velika pomoć volontera. Vrijeme je tako brzo proteklo u igri i šali...Bilo je tu i zaljublivanja, čak i jedna prosidba je pala. Obišli smo Stričiće, mjesto rođenja Petra Kočića, poznato kupalište „Balkanu“, pravili jednodnevni izlet na jezeru.

Sa ovim ljudima smo naučili voljeti život na jedan poseban način a to je da u svom životu trebamo cijeniti sitnice jer baš one ga i čine vrijednim. Možemo još samo reći da se takvi događaji nikad ne zaboravljaju jer sa mnogim tim ljudima sa kampa smo stekli velika prijateljstva. Ona za cijeli život...

Adrijana Krčmar i Davor Šervel
volonterali na kampu Udruženja amputiraca UDAS

Udruženje “Udružene žene” Banja Luka je nevladina organizacija koja od 1996. godine aktivno djeluje na polju prevencije nasilja u porodici i pružanja zaštite ženama i djeci, žrtvama nasilja u porodici kroz pružanje besplatne pravne i psihosocijalne pomoći. Na prostoru Banja Luke smo 12. februara 2007. godine otvorili Sigurnu kuću – sklonište za žene i djecu žrtve porodičnog nasilja, kapaciteta 21 osoba, koja je ujedno i druga Sigurna kuća na teritoriji Republike Srpske. Žene i djeca u Sigurnoj kući mogu da borave najduže

do tri mjeseca i u tom periodu se radi na pronalasku njihove izlazne strategije.

Put do otvaranja i početka rada je bio relativno dug i naporan, s obzirom na naše patrijarhalno okruženje, gdje se nasilje u porodici nažalost još uvijek percipira kao privatna stvar, koja ne ulazi u domene društvenog problema. Nakon višegodišnjeg lobiranja naišli smo na podršku koja je ukazivala na senzibilitet naših lokalnih vlasti, kako u samoj pripremi za otvaranje Sigurne kuće, tako i danas u njenom funkcionisanju.

Protekle tri godine Udružene žene su zahvaljujući projektima podržanim od strane OKC-a i CRS-a provodili kampanje javnog zalaganja u cilju sistemskog rješenja funkcionisanja Sigurne kuće. U periodu od jula do septembra 2006. godine sprovedena je kampanja javnog zalaganja pod nazivom “Niste sami – pomoć postoji” s ciljem čišćenja unutrašnjeg i spoljašnjeg prostora Sigurne kuće, kao i farbanja ograde. Tim povodom smo putem javnih glasila pozivali sve zainteresovane mlade da se uključe u volontersku akciju spremanja skloništa.

Međutim, najveću pomoć nam je pružio Lokalni volonterski servis OKC-a koji je zahvaljujući svojoj organizacijskoj strukturi omogućio dolazak dvadeset volontera i volonterki školskog uzrasta.

U toku dva dana akcije volonteri/ke LVS-a su učestvovali u čišćenju unutrašnjeg prostora, farbanja vanjske ograde, kao i uređenja spoljašnjeg prostora. Uprkos visokim avgustovskim temperaturama koje su dosežale četrdeset stepeni, kompletna akcija se odvijala u jednoj spontanoj atmosferi uz rad i istovremeno druženje. Volonteri su naročitu zainteresovanost pokazali za sam problem porodičnog nasilja kao jednu nastavnu jedinicu koja se provodila i u školi na časovima demokratije. Takođe, posebnu pažnju su obratili na samu Sigurnu kuću kao prvi objekat koji pruža zaštitu žrtvama porodičnog nasilja na teritoriji grada Banja Luka.

Udružene žene su se i ranije susretale sa djecom osnovnog i srednjeg školskog uzrasta koji su posjećivali kancelariju Udruženih žena u cilju informisanja o samim aktivnostima Udruženja, ali i problema porodičnog nasilja. Poseban

značaj ističemo u iskustvu sa Lokalnim volonterskim servisom, kao volonterima koji su u kratkom vremenskom periodu dali veliki doprinos u pripremi za otvaranje Sigurne kuće, ali i prevenciji porodičnog nasilja kroz sticanje znanja o samoj problematici i eventualnog načina pomaganja samim žrtvama.

Amela Bašić
Udružene žene

„**M**ozaik prijateljstva“ već više od tri godine organizuje dostavljanje hrane socijalno ugroženim ljudima. Sve je počelo sa lončetom kuvane hrane za 7-10 beskućnika koji su živjeli u centru grada, da bi se broj korisnika iz sedmice u sedmicu vrtoglavo povećavao, tako da danas imamo oko 350 korisnika kojima razvozimo hranu na lokacije na široj teritoriji grada ili kojima služimo obroke u prostoru mjesne zajednice u Mejdanu.

Sve ovo bilo bi nemoguće uraditi bez ljudi i organizacija koje nam pomažu. Zahvaljujući razumjevanju OKC već više od šest mjeseci njihovi volonteri učestvuju u ovom projektu. Svake nedjelje dva volontera pomažu u pripremanju i služenju hrane u mjesnoj zajednici Mejdani dok dvoje drugih volontera pomaže u razvoženju i podjeli hrane u drugim dijelovima grada. Njihova pomoć nam znači veoma mnogo. Svojim entuzijazmom i spremnošću da služe volonteri su učinili da ovaj projekat bude i više od podjele hrane – znak ljubavi siromašnim ljudima koji im govori da nisu zaboravljeni i prepušteni sami sebi.

Božidar Mihajlović
UG Mozaik prijateljstva

OKC

Tel/Fax: +387 51 34 74 31

Tel/Fax: +387 51 34 74 32

okcbl@okcbl.org

www.okcbl.org

Sharing skills

Changing lives

Štampanje brošure podržao:

VSO Engleska

Prekomorski volonterski servis

www.vso.org.uk